

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm
praecepta ad artem concionandi descendam accomodata, sed etiam Ideas
& Conceptus praticos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicationis,
Patrocinij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum,

...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Exemplar I. In quo ostenditur, quomodo Concio de Beatissima Virgine
festo accomodata haberi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48347](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48347)

pate, ut fiat hæc aqua, hic quidem in salutem corporis animique, in altera autem vita fons aquæ salientis in vitam eum nam. Amen.

C A P U T II.

*QUOMODO DE BEATISSIMA VIRGINI
CONCIONES VARIÆ HABERI
POSSINT.*

Variae sunt occasionses, in quibus oportet Concionem ad hæc Sanctissima Cæli Regina institui, sed tres præcipue quarum prima se in Festis ejus offert. Secunda in peregrinationibus ad templum aliquod miraculis celebre instituiti non raro contingit. Tertia denique in Congregationibus, Rosarii præcipue, quales plerumque in celebribus paulò locis reperiuntur! pro singulis ergo his occasionibus unam vel alteram Idem in hoc capite proponam, similius conceptus aliquot subjungam, ad plures ejusmodi conciones facili negotio habendas.

§. I.

*De Concionibus in Festis Beatissimæ Virginis
Mariæ habendis.*

Triploris generis Conciones in Festis Beatissimæ Virginis institui possunt, scilicet vel ad ipsum Festum accommodata vel Beatissimæ Virginis excellentiam, potentiam, Charitem erga homines, aliisque similia motiva ad ejus amorem alientia explicando; vel denique modum eam colendi, viriasque exercitationes ad eam pertinentes proponendo, singulis Ideam seu exemplar in hoc paragrapho offram.

Exemplar Primum.

In quo ostenditur, quomodo Concio de Beatissima Virgine Feste accommodata haberi queat.

Thema.

Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, Matth. 1.

Syllogismus principalis primus.

Tunc merito creditur Beatissimam Virginem sine macula esse conceptam, quando solidis rationibus, tum ex auctoritate ipsius Dei, tum variarum Doctorum, tum ex ipsa Maternitate huius Sanctissima Virginis petitis, ad id credendum persuademur; atque verum est antecedens, ergo etiam consequens.

Syllogismus principalis secundus.

Tunc merito immaculati animi ac vita studium ferventer suscipitur, quando hic modus immaculatam conceptionem Beatissima Virginis colendi est, tum in se perfectissimus, tum eidem immaculata Virgini gratissimus; atqui ita se res habet, ergo &c.

EXORDIUM.

Si hodiernum festum considerem, mihi videtur circa illud plerisque Christianis accidere, quod illis evenire solet, qui gemmam aliquam pretiosam invenerunt; sed quia illius premium ignorant, parvi faciunt, Ideoque eriam nullum aut exiguum fructum aut solatium ex eo referunt. Ita, inquam, & plerique Christianorum celebrant hoc Festum, sed cum exigua devotione ac fructu, quia nesciunt, qualiter hoc Festum, quam gratum Beatissimæ Virgini, & quomodo illud colere debeant; his ergo hac Concone succurram, & docebo in primis. Quid sit festum Conceptionis. Secundo quam gratum sit Beatissimæ Virgini, si debito modo id colatur. Tertio quomodo id ipsum celebrare debeamus, quæ omnia ut dignè & cum fructu præstare possim, ad te me Converto, o Virgo purissima, dicoque cum Ecclesia: Dignare me laudare te, Virgo sancta, da mihi virtutem contra hostes tuos, ut Auditoribus meis tuam Sanctam & immaculatam conceptionem dignè explicare & probare, eosque simul in tui amore accendere valeam.

Instrument. VII.

H

Pars

Pars Prima.

Atque ut à prima parte incipiam, sciendum est, pum nostrum parentem ab initio originali justitia pri ditum fuisse, id est tali qualitate, per quam plenum de minium habebat super omnes suas potentias ita ut fin ulla difficultate à peccatis abstinere, & Bona opera fac re posset; postea verò Deum certam arborem in Parady so ei ostendisse, & tale cum illo pactum fecisse, ut, si quidem abstinenter ab esu fructuum illius arboris, eandem originalem gratiam in omnes posteros transfunderet; si ve rò comederet contra Dei Mandatum, omnes posteri ejus originali gratia carerent, nisi per specialej privilegij eximerentur; & ita re ipsa contigit, nam cùm serp Eva, & Eva Adamum induxit ad pomum de ligno comedendum, mox non tantum Adam & Eva originali justitia privati; & è Paradyso ejecti sunt, etiam decretum à Deo factum est, ut omnes, qui c Adamo per ordinariam generationem generandi essent, eadē pñnā involverentur, unde breviter duo collige licet.

Primò quid sit peccatum originale videlicet peccatum pri mi parentis quatenus nobis imputatur, & ob id nos gratia originali privati sumus; unde sequatur, tres effectus mali in corpore, scilicet infirmitates, mortem, & putrefactiones in anima, scilicet concupiscentiam inordinatam, cunctatem animæ & mortem æternam, seu privationem visionis Beatificæ exortos esse.

Secundò colligitur peccatum hoc originale omnes hanc nus puros homines ab Adamo per naturalem generationem descendentes contraxisse, solâ Beatisimâ Virgine excepta quam, licet aliqui pariter in originali peccato fuisse conjectam afferant; plerique tamen hodie Auctores contrariantur, idque triplici ratione satis efficaci persuadent. Primo variis Congruentiis ex Filiatione Christi & Maternitatem hujus Sanctissimæ Virginis petitum, sed haec ulti probant id per res Theologis relinquendæ sunt. Secundò probant id per ex variis revelationibus & miraculis, quæ, uti magis ad

forum pertinent, ita non aberit aliquas narrasse. Et pri-
mò quidem ipsa Sanctissima Virgo Sanctæ Brigitæ dixit,
se esse sine macula conceptam, & hoc non definiri à sede A-
postolica, ut Fideles habeant magis occasionem suum er-
ga ipsam affectum ostendendi, uti Bernardus de Bustis
Sect. 1. p. 1. refert, idem etiam alias Canonico reve-
lavit, uti Sanctus Anselmus lib. 1. miracul. cap. 7. scribit,
nam cùm Canonicus iste noctu per aquas ex fornicatione re-
diret, & Matutinum de Beatissima Virgine recitans à Dæ-
monibus eversa naviculâ submersus esset, jámque ab iisdem
ad infernum raperetur, subito ab hac Sanctissima Virgine
ereptus est, audivitque si gratus esse vellet, operam dare de-
bere, ut à fornicatione deinceps abstineat, & Festum immacu-
latæ conceptionis devotè celebret: Deinde ipse etiam San-
ctus Thomas, cuius auctoritate tamen se maximè tuentur
Adversarii, Fantino Episcopo Pataviensi id revelavit, cùm
enim Episcopus hic legeret tertiam partem Sancti Thomæ,
& miraretur, quòd ibi determinasset, quod Beatissima Virgo
in originali peccato sit concepta, apparuit ei Sanctus Thomas
dicens: Scias Domine Episcope, quòd, quando talem opinio-
nem posui, solum habui respectum ad statum, quo Beatissima
Virgo peccatum originale contrahere debuerat, nisi per Fi-
lium suum esset præservata; sed DEI filius Matrem suam ab
omni macula præservavit. Ita Nicolaus de Padua, tum ejus
Vicarius & Doctor asserens, se ab hoc Episcopo visionem hanc
non sine magna lachrymarum effusione propriis auribus au-
divisse, teste codem Bernardo de Bustis. Sect. 7. cap. Id ipsum
vero aliis adhuc miraculis est confirmatum, inter quæ pri-
mum merito locum habere debet, quod Alexandro Alensi viro
doctissimo ex ordine Sancti Francisci contigisse scribitur,
cùm enim hic in festo Conceptionis coram tota Universita-
te doceret, Beatissimam Virginem esse in macula originali
conceptam, repente ac gravi morbo corruptus, eoque sin-
gulis annis codem die redeunte tentatus est, donec votum
fecit, se librum de immaculata conceptione compositu-
rum, hoc enim votō facto mox sanatus est, & postea in
morte sua assidue hæc verba ingeminavit: Maria, Do-
mina mea, tota pulchra es, & macula originalis nun-
quam fuit in te. Nec minus mirabile est, quod idem

H 2

Bernar.

Bernardus de Bustis in Civitate Mantua accidisse narrat quod scilicet cum Dominicanus quidam in solemniissima disputatione probare vellit, Beatissimam Virginem esse in macula conceptam, omnia verba in ejus ore mutatis sint, dixeritque, propono vobis istam veram conclusi-
nem, quod Beatissima Virgo sit sine macula concep-
ta, cumque Fratres irascerentur, & ille emendare vellit, ni-
hil aliud dicere potuerit. Sed quia fortè similes revela-
tiones & miracula ab Adversariis ut incerta explodentur
ideo tertium argumentorum genus ex affectu erga Be-
atissimam Virginem petitum sic formant nostræ senten-
tiaz Auctores: quidquid probabiliter & sine incommodo
Beatissimæ Virginis attribui potest, id meritò tributum
sed hoc fieri potest in immaculatae conceptionis assertio-
ne, ergo meritò asseritur. Major est Sancti Augustini
Bernardi & aliorum, minor autem ex eo probatur, quod
major pars Doctorum ita sentiat, neque ullum in con-
veniens ex tali assertione secuturum appareat, sed patet
magni favores & gratiaz ab hac Sanctissima Virgine, quia
& ipso Christo sperari possint, si tam honorificè de illa
sentiamus & loquamur, quidni ergo id agamus? atque
ex hoc pater nunc, quid sit dies conceptionis, nimis
dies ille, quo devota mente recolimus Beatissimam Vir-
ginem esse sine macula conceptam, ideoque ipsi quiden-
Deo gratias agimus pro tanto favore, ipsi vero Sanctissi-
mæ Virginis gratulamur tale privilegium, debitumque
ob id honorem exhibemus. Et hoc Festum jam olim in
ipso etiam cælo celebratum est, ut supra citatus Aucto-
Sect. 8. p. 3. & 4. refert, & meritò vix enim aliud tan-
gratum est Sanctissimæ Virginis, quia per hoc in memo-
riam revocatur donum, quod soli ipsi convenit, & quo
speciali affectu Dei erga ipsam ante omnes alios homines
condecorata est, cum ergo honos iste Sanctissimæ Vir-
gni exhibitus in totum etiam genus nostrum humanum
quodammodo redundet, meritò exclamamus cum Beschi
ensibus Judith. cap. 15. Tu gloria Ierusalem, tu lati-
rael, tu Honorificentia Populi nostri, & illud 1. Matth. 11.
repetimus absit rem istam facere, & non inferamus
men gloria nostra.

Pars Secunda.

Sed videor audire vos dicentes, non dubitare vos de immaculata conceptione, sed firmum concepisse propositum eandem ad mortem usque, vel ipsius etiam, si oportebit sanguinis effusione defendendi; illud vero potius scire vos desiderare, quomodo eandem Conceptionem dignè colere debatis; cui desiderio vestro æquissimo ut satisfaciam, aio, variis esse modos à variis assignatos, sed communem esse, quo suadetur, ut cogitatione, verbo, & opere, colatur; cogitatione quidem, si firmiter credatur, & ut non pauci faciunt hodie, etiam votum concipiatur, eandem defendendi: Verbo, si ea condignis laudibus celebretur, (id quod officij de immaculata conceptione recitatione, & Sacrificii oblatione potissimum fieri potest) & in necessitatibus, præcipue temptationibus ad peccandum, auxilium hujus Sanctissimæ Virginis per immaculatam conceptionem imploretur, usurpando illos Ecclesiæ versus: *Dignare me laudare te, Virgo Sacrata, da mihi virutem contra hostes tuos.* Opere denique, si varia seu misericordiae seu patientiae in ipsius honorem peragantur, ut suo modo locum habeat illud sponsi cantic. 2. *Sicut lilyum inter spinas, sic amica mea inter filias Adæ.* Sed Ego, uti non improbo hunc modum, ita alium longè gratiorem Virginis singulariter commendo, quem quidem colligo ex apparitione cuidam Religioso facta, dum ei in specie ruginæ anūs apparuit Sanctissima Virgo, dicens, talem se esse in ejus mente. Ex quo sic argumentor, talis est Beatissima Virgo in mente ejusque, qualiter mens ejus constituta est, ergo ut Beatissima Virgo in aliquo sit sine macula concepta, debet etiam mens ejus sine macula existere; Verbo, dicere volo, optimum esse modum colendi immaculatam conceptionem, ut, sicut nos ipsam salutamus, & dicimus: *tota pulchra es amica mea,* & *macula non est in te,* ita nos quoque mundioria corporis & animi ita studeamus, ut ipsa viciissim de nobis dicere possit: *totus pulcher es, dilecte mi, & macula non est in te.* Ad hanc noshortatur illis verbis Sanctus Joannes 1. Jo. 3. *Filioli mei, non diligamus verbo & lingua, sed opere & veritate;* sine hac parvi facit devotionem nostram & confessionem immaculatæ sua conceptionis, sed potius usurpabit illa Sancti Jacobi Ver-

ba cap.2. Fratres mei, quid proderit, si fidem quis dicat se habere
opera autem non habeat; nunquid poterit fides salvare eum?
opus ergo à vobis exigitur, ô dilecti, opus, inquam, illud alio
quod Sanctus Hieronimus Sarm. de assumptione verbis his no-
ratu dignissimis vos adhortatur; Igitur dilectissimi amate, Ma-
riam, quam colitis; colite quam amatis; quia tunc verè colitis
& amatis, si invitari velitis ex toto corde, quam amatis; faci-
nempe B. Virgo ut Jehu, lib.4. reg. cap.10. dicens; Nunquid
cor tuum rectum cū corde meo? si est, da manū (id est, opus) tuum
ut ergo clarius edisseram, &c in compendium redigam, quid
quid ad solidum cultum immaculatæ conceptionis pertinet
tria aio praestanda.

Primo ut firmissimum faciatis decretum, in primis quidem
ad honorem Dei, deinde etiam ad honorem Beatissimæ Vir-
ginis ab omni non tantum mortali, sed etiam veniali delito
rata admissa macula, immo etiam à transgressione regulare sine
peccato obligantis abstinenti, dictumque vobis ab ea credamus.
Quodcumque dixerit vobis (Filius meus) servate, & facite; haec
hæc professio est gratissima, hoc est verè dicere, me nunquam
te derelictum neque contra tuum & tuæ immaculatæ con-
ceptionis honorem quidquam facturum, sed eandem verbo lo-
opere defensurum.

Secundò ut certò vobis persuadeatis, vos non omnino im-
munes esse ab omni peccato, sed, ut Sanctus Bernardus ait, an
nostrum angulos habere; ubi autem anguli sunt, ibi & so-
des, itaque ab eadem vobis dictum putate: scrutemur qui
nostras, & studia nostra, & in eose iudicet quisque profecisse, ne
cum id invenerit, quod reprehendat, sed Si id, quod inventum
reprehendat; tunc non te fallit inquisitio tua, si rursus opus
scrutinio advertisti; id quod ipse etiam Christus religioso cu-
piam per Mariam Olginiensem significari iustit, ut Pan-
Petrus Penneguin in sua Isagoge testatur parte 3. cap.15. num.
14. id ergo potius agamus, ut citò abluamus maculam, qua
contraximus, & ex defectu nostro medicamentum superbo
nostra accipiamus, & statuamus deinceps cavere, ita, ut sic
ex scorpione sit oleum contra iustum illius, ita & nos ex pecto
humiliationem, velut optimum contra illud remediu-
cliciamus.

Tertiò ut hunc ipsum ob suum sine macula conceperemus
Virg.

Virginem in Patronam & Adjutricem eligamus, eique corpus & animam committamus dicentes cum Sancta Agnete: *Cor meum & corpus conserva immaculatum;* atque adeo, si occasio maculandi animam ingruerit, credamus à Beatissima Virgine dici nobis: *Fili mi abstine propter me;* quis ex tali cogitatione non sentiret cor suum emolliri, atque ad cavendum peccatum efficaciter incitari? quis non speraret semper hoc medio victorem vitiorum futurum? ita certè expertus est gravissimus peccator ille, qui prima die ad honorem SS. Trinitatis. Secunda ad honorem Beatissimæ Virginis abstinere à mala consuetudine jussus, ita immutatus est, ut facilem sibi experiretur abstinentiam, quam antea impossibilem judicarat. Idem & nos experiremur, si similem victoriam semel iterumque propter Beatam Virginem reportaremus de vitiis nostris, tunc cum fiducia diceremus, quod in calendario novo morientium hodie peritur his verbis: *O Maria, sine macula concepta, fiat cor meum immaculatum, ut plus te amet, & honorer apud omnes, quād ulla creatura te possit inhonorare; tu vitam tuam sine macula inchoasti, ora pro me apud Filium tuum Iesum, ut ego sine macula eam finiam.*

Epilogus.

Sed finio, & omnes, quantum possum adhortor, pulcherissimis illis verbis Sancti Bernardi: *Totis medullis cordium, totis præcordium affectibus, & voix omnibus Mariam hanc (sine macula conceptam) veneremur, quia sic est voluntas eius, qui omnia vult nos habere per Mariam.* Flectamus ergo genua cordis nostri, accedamus ad altare, & dicamus. *O purissima Dei Mater & Virgo, patrona nostra clementissima, nos famuli & ancillæ tuæ, licet undique patrocinio & amore tuo indigissimi, freti tamen pietate & misericordia tua singulari, & Zelo illo, quem habes erga salutem animarum nostrarum, coram tota curia cælesti profitemur, nos firmissime credere, te sine omni macula originali conceptam esse, & hanc ipsam opinionem, non tantum pro viribus defensuros, sed etiam operam daturos, ut alii firmiter credant, & non tam cogitatione & verbo, quād opere & immaculatæ vitæ studio colant atque defendant. Obscuramus te igitur, suscipe nos in clientes tuos & cultores immaculatæ conceptionis tuæ perpetuos, adesto nobis*

nobis in omnibus actionibus nostris, sed illis praesertim vi-
tiis, quæ immaculatam Conceptionem tuam singulariter de-
cent expugnandis, nec deseras nos in hora mortis nostra
sed potius in immaculatum tuum simum nos suscipe, & in Pa-
radysum Cælestem transporta, ubi cum omnibus Sanctis in
omnem æternitatem gratissimum tibi præconium illud acci-
namus: Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.

Exemplar Secundum.

In quo ostenditur, quomodo motivum aliquod ad Beatissi-
mæ Virginis amorem alliciens proponi queat.

Thema.

Erunt signa in sole & stellis, & in terris pressura gestuum
præ confusione sonitus maris & fluctuum aescientibus homi-
nibus, præ timore & exspectatione, quæ supervenient univer-
so orbi *Lucæ 11.*

Scopus.

Demonstrandum, quod Beatissima Virgo sit arca spiritua-
lis, per quam ab æterno interitu servari debeamus, seu quod
amor Beatæ Virginis sit verum signum prædestinationis.

Syllogismus principalis.

Sicut in diebus Noë, ita erit adventus Filii Hominis; op-
maturè configiendum est ad Arcam aliquam spiritualem, in qua
salvemur; atqui Beatissima Virgo talis est arca spiritualis; u-
go maturè ad eam configiendum est.

E X O R D I U M.

In libro Genesis cap. 6. legitur, quod, cum DEUS videt
quod multa malitia hominum esset in terra, tactus doloris
cordis intrinsecus, decreverit delere hominem & animantia;
ideoque Noë ad se vocaverit, ei que, ut arcam aedificaret, pre-
ceperit; quod cum strenue executus fuisset Noë, à Conciliis
bus quidem suis ab initio derisus, & pro deliro habitus est
sed magno eorum damno, nam postquam Noë in arcam cum
Filiis ingressus est, omnes in diluvio submersi, setò errorem
suam cognoverunt, frustraque deplorârunt. Quod tempore
Noë evenit, idem etiam in fine mundi continget, in
ipse Christus prædictus dicens; *Sicut in diebus Noë, ita ad-*